

ส่วนที่ 1

บริบท แนวโน้ม และสถานการณ์ของพื้นที่
ที่มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้

ส่วนที่ 1

บริบท แนวโน้ม และสถานการณ์ของพื้นที่ที่มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้

1.1 บริบทด้านกายภาพของจังหวัดบุรีรัมย์

นักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์ให้ข้อสันนิษฐานโดยสรุปว่า จังหวัดบุรีรัมย์เคยเป็นที่ตั้งอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี (พุทธศตวรรษที่ 12-16) เชื่อมต่อจนถึงสมัยลพบุรี (พุทธศตวรรษที่ 16-18) จากนั้นก็เริ่มเสื่อมอำนาจลงและแตกแยก อาจด้วยเหตุ ภัยธรรมชาติหรือสงคราม ประชาชนกระจ่ายออกไปตั้งชุมชนเล็ก ๆ ตามป่าหรือชายแดนเรียกว่า “เขมรป่าดง”

สมัยกรุงธนบุรี พ.ศ. 2319 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ขณะดำรงพระยศเจ้าพระยาจักรี เสด็จฯ มาทรงจัดระเบียบการปกครองเมืองนางรอง รวบรวมผู้คนเมืองตลุง เมืองสุรินทร์ เมืองสังขะ และเมืองขุขันธ์ ก่อตั้งเป็นเมืองใหม่ ณ ชัยภูมิป่าทุ่งต้นแป๊ะเรียกว่า “เมืองแป๊ะ” คือเมืองบุรีรัมย์ ปัจจุบัน ความชอบครั้งนี้ ได้รับพระราชทานพระอิสริยยศ เป็นสมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก พ.ศ. 2450 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงมหาดไทยปรับปรุง หัวเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มณฑลนครราชสีมาประกอบด้วย 3 เมือง 17 อำเภอ คือ เมืองนครราชสีมา 10 อำเภอ เมืองชัยภูมิ 3 อำเภอ และเมือง บุรีรัมย์ 4 อำเภอ คือ นางรอง พุทไธสง ประโคนชัย และรัตนบุรี (ปัจจุบันอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดสุรินทร์) ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 ขึ้นยุบมณฑลและจัดระเบียบบริหารราชการ ออกเป็นจังหวัดและอำเภอเมืองบุรีรัมย์จึงมีฐานะเป็น “จังหวัดบุรีรัมย์” แต่นั่นเป็นต้นมา

จังหวัดบุรีรัมย์ หมายถึงเมืองแห่งความรื่นรมย์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญน่าเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งโบราณสถานศิลปะแบบขอมโบราณที่มีอยู่มากมายกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้งจังหวัด อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองเกษตรกรรมและหัตถกรรม เพราะเป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดี และเป็นแหล่งทอผ้าไหมที่สวยงามและมีชื่อเสียง นอกจากนี้ด้วยสภาพพื้นที่ตั้งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงทำให้มีความหลากหลายของเชื้อชาติซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายของประเพณีวัฒนธรรม จนทำให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปดังคำขวัญของจังหวัดที่ว่า “เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม เลิศล้ำเมืองกีฬา” ขณะเดียวกันบุรีรัมย์ก็มีบทบาทสำคัญในด้านอุตสาหกรรมอีกสถานะหนึ่ง เพราะเป็นแหล่งผลิตหินก่อสร้างแหล่งใหญ่ที่มีคุณภาพดีที่สุดของประเทศ โดยเฉพาะในย่านอำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอนางรอง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์สามารถส่งหินจำหน่ายให้แก่จังหวัดต่าง ๆ ในเขตภาคอีสานตอนล่างและภาคอื่น ๆ

ปัจจุบัน จังหวัดบุรีรัมย์มี 23 อำเภอ 189 ตำบล และกว่า 2,549 หมู่บ้าน โดยมีประชากรราว 1.56 ล้านคน (ข้อมูลปี 2568) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานผสมเขมร มีแผนพัฒนาจังหวัด ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาว่า “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน” มีประเด็นการพัฒนา 4 ด้านประกอบด้วย

1. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการบริการ”

2. การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต "คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง"

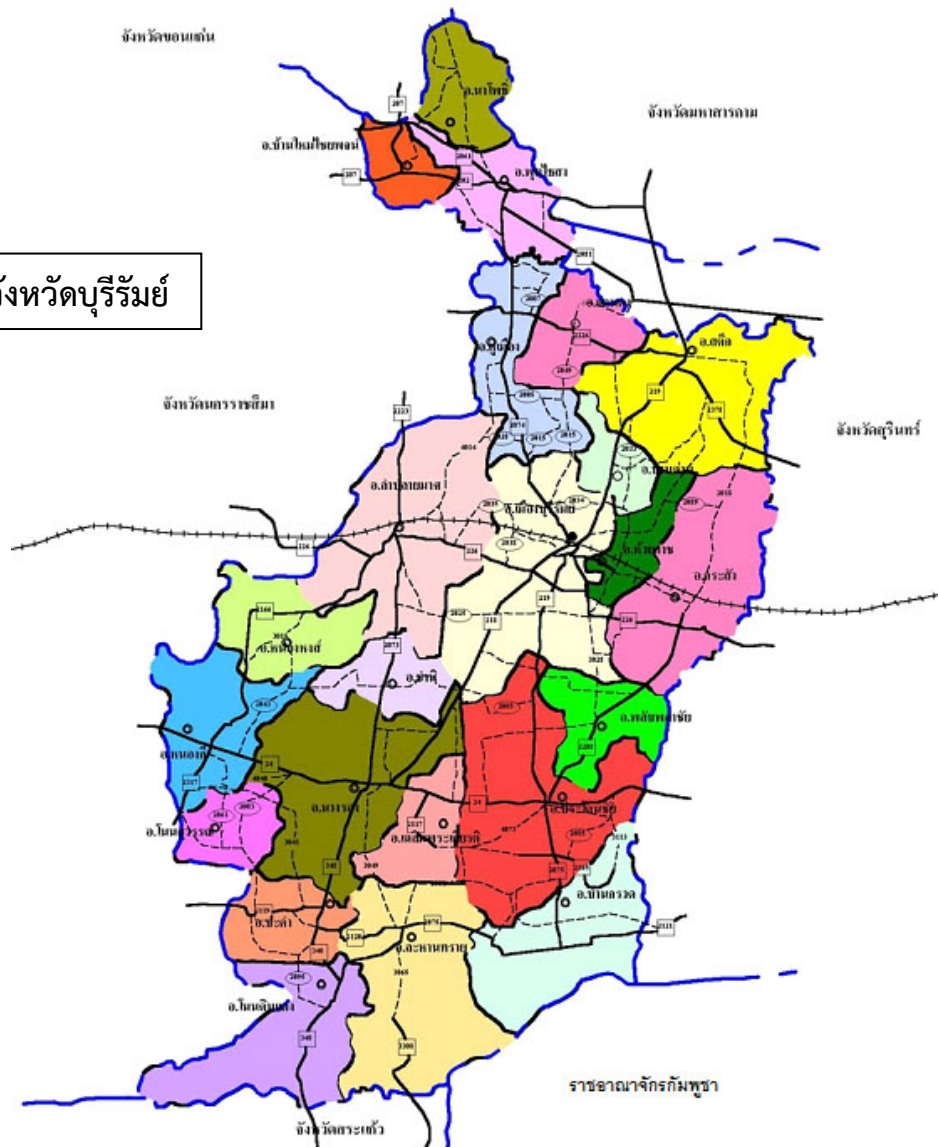
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”

4. การพัฒนาด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”

และได้กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ไว้ดังนี้

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
- 2) รายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้น
- 3) ร้อยละของครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ.
- 4) ร้อยละของปริมาณสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ในชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
- 5) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

แผนที่จังหวัดบุรีรัมย์

ตำแหน่งที่ตั้ง

จังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ้งที่ 14 องศา 15 ลิปดาเหนือ กับ 15 องศา 45 ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 102 องศา 30 ลิปดาตะวันออก กับ 103 องศา 45 ลิปดาตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 385 กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ 376 กิโลเมตร

ขอบเขตจังหวัด

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสระแก้วและราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา

พื้นที่จังหวัด

จังหวัดบุรีรัมย์ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 10,393.945 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,451,178.125 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.11 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคิดเป็นร้อยละ 2.01 ของพื้นที่ประเทศไทย โดยมีพื้นที่กว้างเป็นลำดับที่ 17 ของประเทศ

พรมแดน

จังหวัดบุรีรัมย์ มีพรมแดนโดยรอบยาวประมาณ 638 กิโลเมตร เป็นพรมแดนที่เป็นธรรมชาติทั้งสิ้น คือ ใช้แนวสันเขาแบ่งเขตยาวประมาณ 170 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 24.89 พรมแดนที่เป็นลำน้ำยาวประมาณ 363 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 53.15 และใช้เส้นแนวตรงในที่ราบเป็นแนวพรมแดนอีก 150 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 21.96

ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงทางตอนใต้ บริเวณอำเภอละหานทราย อำเภอโนนดินแดง และอำเภอบ้านกรวด มีเทือกเขาบรรทัดและเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย พื้นที่ลาดจากทิศใต้ลงไปทางทิศเหนือมีลักษณะเป็นลูกคลื่นน้อย ๆ เป็นที่ราบขั้นบันไดช่องเขา และภูมิประเทศที่เกิดจากภูเขาไฟ ลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1. พื้นที่สูงและภูเขาทางตอนใต้ เป็นพื้นที่ลอนลึก ภูเขาและช่องเขาบริเวณเทือกเขาพนมดงรักมีความสูงตั้งแต่ 200 เมตรจากระดับน้ำทะเล ครอบคลุมพื้นที่ ร้อยละ 25 ของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ บริเวณด้านตะวันตกของอำเภอนางรอง ตอนใต้ของอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง อำเภอนางรอง อำเภอละหานทราย อำเภอบ้านกรวด และอำเภอโนนดินแดง

2. พื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นตอนกลางของจังหวัด ความสูงประมาณ 150 - 200 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่จะทอดขนานเป็นแนวยาวทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 60 ของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ บริเวณอำเภอประโคนชัย อำเภอพลับพลาชัย อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอยุวราช อำเภอลำปลายมาศ อำเภอคูเมือง อำเภอกระสัง อำเภอบ้านด่าน และบางส่วนของอำเภอนางรอง อำเภอนางรอง อำเภอนางรอง อำเภอนางรอง อำเภอสตึก อำเภอพุทไธสง อำเภอนาโพธิ์ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดบุรีรัมย์ อำเภอชำนิ และอำเภอแคนดง

3. พื้นที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำมูล มีความสูงเฉลี่ยต่ำกว่า 150 เมตร ได้แก่ พื้นที่บริเวณอำเภอพุทไธสง อำเภอคูเมือง และอำเภอสตึก

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดบุรีรัมย์มีสภาพอากาศ จัดอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน (Tropical Savanna Climate : Aw) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เขตภูมิอากาศแบบสวันนา (Savanna Climate) ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างเด่นชัด จากสถิติภูมิอากาศข้อมูลอุตุนิยมวิทยา ในคาบ 30 ปี ของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งปี เท่ากับ 1,217.6 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ยอยู่ในเดือนกันยายนเท่ากับร้อยละประมาณ 96 ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ในเดือนกุมภาพันธ์เท่ากับประมาณร้อยละ 40 โดยรวมแล้วจังหวัดบุรีรัมย์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปีร้อยละ 75 ลักษณะอากาศเช่นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากจังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงสามารถแบ่งฤดูกาลออกได้เป็น 3 ฤดู มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 22–36 องศาเซลเซียส ดังนี้

1) ฤดูฝน (Rain Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ พัดนำความชื้นจากทะเลอันดามัน และอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม และมีอิทธิพลของร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุม (International Tropical Convergence Zone : ITCZ or Monsoon Trough) พาดผ่านทำให้เริ่มมีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปจนถึงกลางเดือนมิถุนายน

2) ฤดูหนาว (Winter Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในฤดูนี้ จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีน มีลักษณะอากาศเย็นและแห้ง ความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจะแผ่ปกคลุมตลอดฤดู

3) ฤดูร้อน (Summer Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดปกคลุมในฤดูนี้ส่วนใหญ่เป็นลมใต้และลมตะวันตก และมักจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อน (Heat Low) ปกคลุมตลอดฤดู ทำให้มีอากาศร้อนโดยทั่วไป

1.2 บริบทด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดบุรีรัมย์พึ่งพาการเกษตรเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนมากกว่า 40% ของ GDP จังหวัด ผลผลิตสำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา และหอมแดง ส่วนภาคอุตสาหกรรมและการบริการเริ่มขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งสร้างรายได้หมุนเวียนกว่า 4,500 ล้านบาทต่อปี (ข้อมูลปี พ.ศ. 2567) ในด้านการท่องเที่ยว จังหวัดได้รับการยอมรับว่าเป็น “เมืองกีฬาและวัฒนธรรม” มีสนามกีฬามาตรฐานโลก ได้แก่ สนามฟุตบอล Chang Arena และสนามช้าง อินเตอร์เนชั่นแนล เซอร์กิต (Chang International Circuit - BRIC) และ สนามแข่งรถ Chang International Circuit ที่ใช้จัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น MotoGP และ Super GT ซึ่งกลายเป็น Soft Power สำคัญของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบุรีรัมย์ (Gross Provincial Product : GPP) ปีพ.ศ. 2565 มีค่า 104,962 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 จำนวน 68,289 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.96 โดยจัดอยู่ในลำดับที่ 31 ของประเทศ และลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี 2565 มีค่า 88,012 บาท/ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2564 จำนวน 6,332 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 5.58 โดยจัดอยู่ใน ลำดับที่ 58 ของประเทศ และลำดับที่ 9 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคการบริการ ทำรายได้สูงสุด จำนวน 58,495 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55.73 รองลงมาได้แก่ ภาคการเกษตร ทำรายได้จำนวน 26,198 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.96 และสุดท้ายได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม ทำรายได้จำนวน 20,269 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.3

1.3 บริบทด้านสังคมและวัฒนธรรม

บุรีรัมย์มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานสูง (ร้อยละ 63) และมีผู้สูงอายุประมาณร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นทั้ง “โอกาส” และ “ความท้าทาย” ในการออกแบบระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ครอบคลุมทุกช่วงวัย

3.1 การศึกษาและการเรียนรู้ จังหวัดบุรีรัมย์มีสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกระดับกว่า 1,200 แห่ง และศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอครบทุกอำเภอ โดยมีสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน การเรียนรู้ตลอดชีวิตสถาบันการศึกษาหลักในจังหวัด ได้แก่

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (BRU)
- 2) วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
- 3) วิทยาลัยการอาชีพบุรีรัมย์
- 4) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์
- 5) ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ 23 แห่ง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของจังหวัดมุ่งเน้น “การเรียนรู้เพื่อชีวิตและอาชีพ” (Learning for Life & Work) โดยบูรณาการหลักสูตรอาชีพท้องถิ่น ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ “DOLE Digital Learning Platform” และการส่งเสริม “Smart Learning Space” ในทุกอำเภอ

3.2 อัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น บุรีรัมย์มีอัตลักษณ์เด่นด้าน กีฬา วัฒนธรรม ผ้าไหม อาหารพื้นบ้าน เช่น

- 1) ผ้าไหมบุรีรัมย์ มีลวดลายเอกลักษณ์ เช่น ลายขิด ลายโฮล และลายพนมรุ้ง
- 2) ขนมไทยโบราณ เช่น ขนมดอกจอก กล้วยม้วน ข้าวต้มมัด
- 3) วัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ งานประเพณีแห่เทียนพรรษา งานแสง สี เสียง พนมรุ้ง
- 4) กีฬาและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) เช่น MotoGP

และBuriram Marathon อัตลักษณ์เหล่านี้สะท้อนทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถต่อยอดสู่ “Soft Power เพื่อการเรียนรู้” และสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้ในระดับพื้นที่

1.4 บริบทและสถานการณ์ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้

1) ทิศทางการเรียนรู้ในโลกยุคใหม่

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงและเกิดการกระจายข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และนวัตกรรม ทำให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา โลกยุคใหม่คือช่วงเวลาที่คุณต้องปรับตัว และใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และในปัจจุบัน เทรนด์การเรียนรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา การเข้าถึงความรู้ทำได้โดยสะดวกและรวดเร็วจากแหล่งความรู้ ที่มีหลากหลายทำให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ การทำงานที่มาพร้อมกับพฤติกรรม การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปในโลกยุคใหม่

(1) พฤติกรรมการเรียนรู้ของประชากรเปลี่ยนไป ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนา ทางด้านดิจิทัลกลายเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในปัจจุบัน การเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา การค้นคว้า ความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง มีแพลตฟอร์มการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้ได้เสริมทักษะพัฒนาตนเอง

(2) การปรับตัวของระบบการศึกษาและการเรียนรู้ การเรียนรู้ในปัจจุบันไม่ใช่การเรียนรู้ เพื่อท่องจำ แต่เป็นการเรียนรู้เพื่อรู้และนำไปใช้ต่อ รวมถึงการส่งเสริมให้มีทักษะ ความสามารถที่จะเรียนรู้ ตลอดชีวิต ส่งผลให้ระบบการศึกษาต้องมีการปรับหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้สามารถใช้งานใน ชีวิตจริงได้และยังเน้นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทางจิตใจ อารมณ์ เช่น ทักษะความเห็นอกเห็นใจ ความยืดหยุ่น และการสื่อสาร ครูผู้สอน มีการปรับตัวจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้แนะนำการเรียนรู้ ที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เข้าถึงองค์ความรู้ในประเด็นที่สนใจ

(3) การเรียนรู้ในระบบเพิ่มขึ้น การเรียนรู้ตลอดชีวิตเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในยุคที่จำเป็นต้องปรับตัว และพัฒนาทักษะอยู่เสมอ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นสิ่งที่องค์กรยุคใหม่ ต้องการ ทั้งคุณลักษณะและทัศนคติ โดยรูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เน้นการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง สามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้คนได้ ตรงตามความต้องการและสามารถเลือกเรียนสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้ทันทีไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ทางออฟไลน์ อาทิ แหล่งเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยว และการเรียนรู้แบบ ออนไลน์เข้ามามีบทบาทมากขึ้น เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการเติมเต็มทักษะที่ต้องการทำให้สามารถเลือก เรียนรู้ได้ตามที่ตนเองสนใจได้ตลอดเวลาทุกที่ตามที่ตนเองสะดวก และยังมีระบบการสะสมหน่วยเครดิต ความรู้ ทั้งจากการเรียนรู้ในระบบ การฝึกทักษะประกอบอาชีพ เพื่อนำหน่วยกิตความรู้ไปต่อยอดทางการศึกษา/การ เรียนและการทำงานได้ด้วย

(4) นวัตกรรมการเรียนรู้รูปแบบใหม่ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้สามารถ ตอบโจทย์และรองรับการใช้งานที่เอื้อให้คนทุกวัยเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวก อาทิ แพลตฟอร์ม ออนไลน์รูปแบบ ต่าง ๆ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR - Virtual Reality) เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (AR - Augmented Reality) และเทคโนโลยี ความจริงขยาย (XR หรือ Extended Reality) ที่ช่วยสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมจริงและน่าสนใจ รวมถึง AI แอปพลิเคชัน คลิปวีดีโอ e-book Podcast มีการพัฒนาแอปพลิเคชันในด้านการเรียนรู้ที่ช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกสนานและน่าสนใจมากขึ้น เช่น การใช้เกมส่งเสริมการเรียนรู้ (Gamification) ในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสนุกกับการเรียนรู้ มากขึ้น

(5) ความร่วมมือของภาคเอกชนและภาคธุรกิจในการพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่ใช้การเรียนรู้แบบในพื้นที่จริงผสมผสานกับการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้และแพลตฟอร์มดิจิทัลเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ช่วยเพิ่มขอบเขตการเรียนรู้ให้กว้างไกลและมีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น ซึ่งแม้จะมีมานานแต่ทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในช่วงยุคดิจิทัลนี้ อย่างการใช้ AI และเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการสอนที่ช่วยเพิ่มศักยภาพและขีดจำกัดการสอนของครูให้มากขึ้น เช่น การวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำสื่อการสอน/สื่อองค์ความรู้ การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการเข้าถึงข้อมูลองค์ความรู้ได้จากหลายที่หรือแม้แต่การเรียนทางไกลช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงองค์ความรู้หลากหลายมากขึ้นจากทั่วโลก

(6) เทคโนโลยีกับการพัฒนาความรู้และทักษะ ในยุคที่การทำงานมีการเปลี่ยนแปลงและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการทำงาน การพัฒนาความรู้และทักษะใหม่ ๆ เป็นสิ่งสำคัญต่อความก้าวหน้าในอาชีพ การเรียนรู้เครื่องมือการทำงานใหม่ ๆ การปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยี การเสริมสร้างทักษะ Soft Skills ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนทำได้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะของตนเอง โดยใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ เช่น การเรียนออนไลน์จากเว็บไซต์ต่าง ๆ การเรียนรู้จากแอปพลิเคชันที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา การเรียนรู้จากคลิปวิดีโอสั้นๆ ที่เหมาะกับผู้ที่ไม่มีเวลาไม่มากและต้องการเพิ่มทักษะใหม่ๆ ที่รวดเร็วและเป็นวิธีที่ช่วยกระตุ้นให้สามารถเรียนรู้โดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย รวมถึงการทำงานควบคู่กับ AI เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระยะเวลาและความผิดพลาดในการทำงานสามารถต่อยอดทำงานด้านอื่นในส่วนที่ AI มาแทนที่ด้วย ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้ AI เข้ามาช่วยในการทำงานหลายด้าน ในหลากหลายอุตสาหกรรม อาทิ การใช้ AI ช่วยในการระดมความคิดหาข้อมูล ช่วยจำลองไอเดียออกมาเป็นภาพได้อย่างรวดเร็ว ช่วยในการวางแผนงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานหรือการใช้ AI ช่วยอ่านพาทย์เสียง เป็นต้น ทั้งนี้การนำ AI มาใช้ประโยชน์ในการทำงานจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ถึงวิธีการใช้งาน การสั่งงานให้ได้ตามแนวคิดที่วางไว้ ข้อจำกัด ข้อควรระวังและประเด็นทางศีลธรรมจริยธรรมที่ต้องคำนึงถึงและศึกษาเพื่อใช้งานได้อย่างเหมาะสม

(7) การเกิดอาชีพใหม่ การเข้าถึงความรู้ แหล่งความรู้ที่มีหลากหลายทำให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ทางอาชีพ ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ สามารถนำเสนอองค์ความรู้ของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ได้หลากหลายช่องทาง เมื่อผู้คนที่มีความหลากหลายเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดการรวมกลุ่มความสนใจในเรื่องเดียวกัน ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดกลายเป็นอาชีพและสร้างรายได้ให้กับตนเองได้ รวมถึงการมีทักษะด้าน Hard Skills และ Soft Skills อาทิ Influencer, Content Creator, Youtuber, Podcaster บล็อกเกอร์ด้านต่างๆ ครูสอนภาษาทางออนไลน์ โปรแกรมเมอร์ด้าน AI เทรนเนอร์ออกกำลังกายออนไลน์ การสอนทำอาหาร เป็นต้น ที่ต้องมีทักษะด้านการค้นคว้า ศึกษาข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ทางด้านโซเชียลมีเดีย การใช้โปรแกรมหรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการทำงาน ทักษะการสื่อสารที่ช่วยให้คอนเทนต์มีความน่าสนใจ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนั้น ผู้ประกอบการรายย่อยยังสามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้นจากแพลตฟอร์มออนไลน์ที่หลากหลายในปัจจุบัน

1.5 แนวโน้มการพัฒนาและสถานการณ์สำคัญในพื้นที่

แนวโน้มการพัฒนาในระยะ 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2568 – 2572) ของจังหวัดบุรีรัมย์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “บุรีรัมย์ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เมืองกีฬาและวัฒนธรรมแห่งความสุข” โดยมีประเด็นท้าทายสำคัญ ได้แก่

4.1 ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะอาชีพในชนบท

- 4.2 การย้ายถิ่นฐานของแรงงานวัยทำงานสู่กรุงเทพฯ และต่างประเทศ
- 4.3 การเข้าสู่สังคมสูงวัย
- 4.4 ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลและภาษา
- 4.5 การปรับตัวของระบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.6 บทสรุปบริบทจังหวัดบุรีรัมย์

จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาเป็น “มหานครแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต” เนื่องจากมีทุนทางสังคม วัฒนธรรม กีฬา และประชากรวัยแรงงานที่พร้อมต่อการพัฒนา หากมีการบริหารจัดการการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning System) เชื่อมโยงทุกภาคส่วน จะสามารถยกระดับคุณภาพคนและคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 2

ทิศทางการพัฒนาพื้นที่
ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้

ส่วนที่ 2

ทิศทางการพัฒนาพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 65 บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย

2.1.1 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

2.1.2 เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

2.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 6 ด้าน และภารกิจด้านการศึกษานับสนุนให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติ มั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราขอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบ เิงเปรียบเทียบกับของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปรุงจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับ ยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีธรรมาภิบาล มีความรู้ มีวินัย รักษาศีลธรรม และ เป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีฟตามความถนัดของตนเอง

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชน ในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัวชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

(6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570)

การพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาค้นคว้าตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง รวมถึงการพัฒนากลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาวิชา ในการร่วมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำเพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ

2.2.1 เป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- 1) คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- 2) สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาค้นคว้าตลอดช่วงชีวิต

2.2.2 ประเด็นภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- 1) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
 - (1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
 - (2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่
 - (3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท
 - (4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - (5) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

- (6) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- (7) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

2) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(1) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

(2) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

2.2.3 เป้าหมายและตัวชี้วัดภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้

เป้าหมาย 1 คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

- ตัวชี้วัด 1. การทดสอบระดับชาติด้านศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) (คะแนนเฉลี่ย)
- 2. อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา

เป้าหมาย 2 คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัด และความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น

- ตัวชี้วัด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระดับสากลดีขึ้น (GTCI) (คะแนน)

แผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้

ทิศทางการพัฒนาการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาที่ 3 และภาษาท้องถิ่น ทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยคำนึงถึงการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพ ผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง เพื่อบรรลุเป้าหมายสู่คนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ มีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง โดยมีแผนย่อย 2 แผนย่อย ดังนี้

1. แผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์ และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะและความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับ

การเรียนรู้ของตนได้การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบ การสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนา กระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่ อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับ สถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพ และประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม จากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกการประกันคุณภาพ การศึกษาออกจากการประเมินคุณภาพและการรับรองคุณภาพและการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมี การปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับ ความรู้ ตลอดจนมีการวิจัย และใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรม บนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาหลากหลาย ๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์ แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล จูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้ กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ปรับปรุง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนา ทักษะคิดและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมทั้งการวางพื้นฐานระบบรองรับการ เรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่า บทบาทและประสบการณ์ของครูไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อ การเรียนรู้ ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาทความรับผิดชอบและการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก บนพื้นฐานของความเข้าใจ กลุ่มหลักในประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรมของไทยและพัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มการรับรู้ของคนไทยด้านพหุวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าและมีความอดกลั้น ต่อความแตกต่างทางความเชื่อ ความคิด วิถีชีวิต ผ่านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อนบ้าน การแลกเปลี่ยนเด็กเยาวชนและนักเรียน การฝังตัวและการทำงานระยะสั้นในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

แนวทางการพัฒนา

1) ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) พัฒนาระบบการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา ที่ใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะให้ได้มาตรฐานกับหลักสูตรในระบบการศึกษาชั้นนำที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เปิดเผยมต่อสาธารณะเกี่ยวกับการนิเทศ การติดตาม ประเมินผล และการปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะ ปฏิรูปหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ ปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเน้นการเรียนรู้ที่ผูกกับงาน เพื่อวางรากฐานให้มีสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศได้ในหลากหลายมิติ ทั้งใน ด้านการผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะและทักษะในสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาด การพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีศักยภาพในการสร้างธุรกิจใหม่ที่มีใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และสามารถไปสู่ตลาดต่างประเทศได้ รวมถึงมีนักวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพสามารถส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างดี

(2) พัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ทุกระดับการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 มีการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาและวิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่ในการพัฒนาเนื้อหาและทักษะแบบใหม่ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะที่มีชีวิต มีพลวัต มีปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมต่อและมีส่วนร่วม

(3) พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ ทบทวนไตร่ตรอง โดยเน้นการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะชีวิต และสามารถนำมาใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพได้จริง

(4) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้รวมถึงมีทักษะด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต โดยใช้สื่อผสมอย่างหลากหลายปรับเปลี่ยนตามความสามารถและระดับของผู้เรียน มีเนื้อหาที่ไม่ยึดติดกับตัวสื่อ เลือกประกอบเนื้อหาได้เอง ค้นหา แก้ไข จัดบันทึกได้ เก็บประวัติการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่รวดเร็วและต่อเนื่อง โดยผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

2) เปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ ประกอบด้วย 3 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) วางแผนการผลิต พัฒนาและปรับบทบาท “ครู คณาจารย์ยุคใหม่” ให้เป็น “ผู้อำนวยการเรียนรู้” มีหลักสูตรผลิตครูอาชีวศึกษายุคใหม่ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน

(2) ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครู ปฏิรูประบบการผลิตครูยุคใหม่โดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครูที่สามารถสร้างทักษะในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และมีครูที่ชำนาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 ที่ได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ ในจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน อีกทั้งยังมีระบบการอบรมและเสริมสมรรถนะครูที่ผ่านการศึกษาในระบบเดิม หรือครูภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 ที่ยังไม่ผ่านการประเมินมาตรฐานในระดับนานาชาติ

(3) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน สายอาชีพและระบบสนับสนุนอื่นๆ ปฏิรูประบบการผลิตครูอาชีพยุคใหม่ โดยผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน มีความรู้ ทักษะ และสามารถสร้างสมรรถนะที่ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพให้แก่ผู้เรียน และมีอัตรากำลังเพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทประกอบด้วย 6 แนวทางย่อย

(1) ปฏิรูปโครงสร้างองค์กรด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างความรู้ รับผิดชอบต่อผลลัพธ์ ตั้งแต่ระดับบนสุดลงไปจนถึงระดับโรงเรียน รวมถึงมีโครงสร้างแรงจูงใจ และความรับผิดชอบต่อหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบที่เหมาะสม

(2) จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ ในด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์การเรียนการสอน การบริหารจัดการโรงเรียน จำนวนครูที่ครบชั้น ครบวิชา จำนวนผู้เกี่ยวข้องสนับสนุนงานบริหารจัดการโรงเรียน

(3) ปรับปรุงโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มคุณภาพการศึกษา มีการปรับปรุงโครงสร้างการศึกษาที่เน้นสายอาชีพมากขึ้น มีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาที่ 3 ทักษะและความรู้ในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ อย่างคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

(4) เพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมภาคประชาสังคมปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

(5) พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยแยกการประกันคุณภาพการศึกษาออกจาก การประเมินคุณภาพและการรับรองคุณภาพและการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา และปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่า การวัดระดับความรู้

(6) ส่งเสริมการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ การเรียนการสอน และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศ นวัตกรรมที่เข้มแข็ง

- 4) พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 5 แนวทางย่อย ได้แก่
 - (1) จัดให้มีระบบการศึกษา ระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่น
 - (2) มีมาตรการจูงใจและส่งเสริมสนับสนุนให้คนเข้าสู่ใฝ่เรียนรู้พัฒนาตนเอง รวมถึงการยกระดับทักษะวิชาชีพ
 - (3) พัฒนาระบบการเรียนรู้ชุมชนให้เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม
 - (4) พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษา ในทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
 - (5) พัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้ ดิจิทัลที่มีคุณภาพที่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้
- 5) สร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ ประกอบด้วย 5 แนวทางย่อย
 - (1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่น เฉพาะสาขาสู่ระดับนานาชาติ มีกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพที่กำหนดสมรรถนะ และทักษะพื้นฐานสำหรับสาขาอาชีพต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ ใน 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve เพื่อเป็นเครื่องมือในการยืนยัน และพัฒนา สมรรถนะของแรงงานและมีกรอบแนวคิดในการคาดการณ์อุปสงค์แรงงานในอนาคตในสาขาอาชีพต่าง ๆ และมีแนวทางทบทวนและปรับปรุงให้แม่นยำมากขึ้นเป็นระยะ
 - (2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษาและบุคลากร ในระดับนานาชาติ รวมถึงการพัฒนาศูนย์วิจัย ศูนย์ฝึกอบรม และทดสอบในระดับภูมิภาค
 - (3) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
 - (4) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมของไทยและพัฒนาการของประเทศ เพื่อนบ้านในสถานศึกษาและสำหรับประชาชน
 - (5) ส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และนักเรียน กับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็น ของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น

ตัวชี้วัด 1. การทดสอบระดับชาติด้านศึกษานอกระบบโรงเรียน(N-NET) (คะแนนเฉลี่ย)

2. อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษา

2. แผนย่อยการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย การตระหนักถึงพหุปัญญา ของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหว ของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถ อันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ด้าน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของ พหุปัญญาแต่ละประเภทการสร้าง สภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพ ผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงที่ครอบคลุม ทั้งการพัฒนา และส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุล มีทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต

เกิดอาชีพบนฐาน พหุปัญญาที่สังคมยอมรับและเห็นความสำคัญ รวมทั้งมีกลไกคัดกรองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ จัดโรงเรียนระบบเสริมประสบการณ์ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ตลอดจนสร้างมาตรการจูงใจ เพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทเด่นในประชาคมโลก ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ ตลอดจนการวิจัย และการสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้า ให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศการสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการกลไกการคัดกรองและการส่งต่อเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมสนับสนุนครอบครัวในการเสริมสร้างความสามารถพิเศษตามความถนัดและศักยภาพทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ ส่งเสริมสนับสนุนระบบสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มี ความสามารถพิเศษบนฐานพหุปัญญา และส่งเสริมสนับสนุนมาตรการจูงใจแก่ภาคเอกชน และสื่อในการมีส่วนร่วมและผลักดันให้ผู้มีความสามารถพิเศษมีบทบาทเด่นในระดับนานาชาติ

2) สร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนเพื่อผู้มีความสามารถพิเศษ ได้สร้างความเข้มแข็งและต่อยอดได้ จัดให้มีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าเพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ สร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยชั้นนำทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทยให้มีศักยภาพสูงยิ่งขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมายประเทศไทยมีระบบข้อมูล เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและการส่งต่อพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด 1. สัดส่วนสถานศึกษาที่สามารถจัดการเรียนการสอนที่สร้างสมดุลทุกด้าน และมีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาพหุปัญญารายบุคคล

2. สัดส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งต่อและพัฒนา ตามศักยภาพ/พหุปัญญา

2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างครบวงจร เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกำลังคนสมรรถนะสูงสำหรับโลกยุคใหม่

หมวดหมู่ที่ 11: ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

การส่งเสริมการเรียนรู้ในหมวดหมู่นี้มุ่งเน้นใน 3 ด้านหลัก ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต

ปรับทักษะ (Reskill) และเพิ่มทักษะ (Upskill): มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะให้กับแรงงานในตลาดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

พัฒนาทักษะแห่งอนาคต (Future Skills): ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะด้านดิจิทัล, ความคิดสร้างสรรค์, การคิดวิเคราะห์, การทำงานร่วมกับผู้อื่น, และทักษะเฉพาะทางที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

พัฒนาบุคลากรเฉพาะทาง สร้างกำลังคนสมรรถนะสูงในสาขาที่สอดคล้องกับหมวดหมู่การพัฒนาอื่น ๆ ของแผน ฯ 13 เช่น ด้านยานยนต์ไฟฟ้า การแพทย์มูลค่าสูง การเกษตรมูลค่าสูง และเศรษฐกิจชีวภาพ หมุนเวียน สีเขียว (BCG)

2. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ส่งเสริมการศึกษาที่ยืดหยุ่น: พัฒนากลไกที่ส่งเสริมให้คนไทยสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและยืดหยุ่น เช่น การศึกษาในระบบ (Formal Education) การศึกษานอกระบบ (Non-Formal Education) และการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education)

แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ (MOOCs): ส่งเสริมการใช้แพลตฟอร์ม Massive Open Online Course (MOOC) เช่น Thai MOOC เพื่อขยายโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะให้กับประชาชนทุกกลุ่ม

ระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank): พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตระดับชาติ (National Credit Bank System: NCBS) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสะสมหน่วยกิตจากการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และนำไปเทียบโอนเพื่อการศึกษาต่อหรือเพิ่มคุณวุฒิได้

แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย: ส่งเสริมการสร้างและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชนและสังคม เช่น ห้องสมุดมีชีวิต พิพิธภัณฑ์ และศูนย์เรียนรู้ต่าง ๆ

3. การพัฒนาระบบการศึกษาที่ตอบโจทย์อนาคต

พัฒนาคุณภาพการศึกษา: มุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ปฏิรูปการอุดมศึกษา: ปรับปรุงการอุดมศึกษาให้ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้มีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน: ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง

เป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคน

เพิ่มรายได้ต่อหัว: ตั้งเป้าหมายเพิ่มรายได้ประชาชาติต่อหัวให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการพัฒนาคนจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ลดความเหลื่อมล้ำ: มุ่งลดความแตกต่างทางด้านรายได้และโอกาสระหว่างกลุ่มประชากรผ่านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอย่างเท่าเทียม

พัฒนาสังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม: การส่งเสริมการเรียนรู้จะช่วยให้คนไทยมีโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่และเข้าถึงโอกาสในสังคมได้อย่างเสมอภาค

2.4 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ เป็นแผนหลักของชาติที่เป็นกรอบทิศทางการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติตามภารกิจด้านการศึกษากี่ยวข้องนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติรวม 7 นโยบาย 6 แผน ได้แก่

นโยบายที่ 1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดรับด้วย แผนที่ 3) แผนการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

นโยบายที่ 2) สร้างความเป็นธรรมความปรองดอง และความสมานฉันท์ในชาติ สอดรับด้วย แผนที่ 6) แผนการสร้างความสามัคคีปรองดอง

นโยบายที่ 3) ป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สอดรับด้วย แผนที่ 7) แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

นโยบายที่ 5) สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติและนโยบายที่ 8) เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกัน ความมั่นคงภายใน สอดรับด้วยแผนที่ 10) แผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

นโยบายที่ 9) เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริต สอดรับด้วยแผนที่ 11) แผนการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยทุจริต

นโยบายที่ 10) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ สอดรับด้วยแผนที่ 15) แผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

2.5. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579)

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) เป็นแผนที่วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศโดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ แนวคิดการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและ ทัวถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และ หลักการมีส่วนร่วมของสังคม (All For Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อมโดยนำยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) **วิสัยทัศน์** คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลก ศตวรรษที่ 21

2) **วัตถุประสงค์**

- (1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
- (2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ
- (3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางและความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

3) **ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579** ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

เป้าหมาย

- 1) คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- 3) คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 3) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ (พื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดนและพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบและแรงงานต่างด้าว)
- 4) พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย

- 1) กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- 2) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน

3) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- 1) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- 2) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
- 3) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

เป้าหมาย

- 1) ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและมีทักษะคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- 2) คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ
- 3) สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
- 4) แหล่งเรียนรู้ สื่อ ตำราเรียน นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
- 5) ระบบและกลไกการวัด การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพ
- 6) ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้มาตรฐานระดับสากล
- 7) ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
- 3) สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 4) พัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ
- 5) พัฒนาลังข้อมูล สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน
- 6) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
- 7) พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา

เป้าหมาย

- 1) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
 - 2) การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
 - 3) ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุมถูกต้อง เป็นปัจจุบัน
- เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมินผลและรายงานผล

แนวทางการพัฒนา

- 1) เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
- 2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
- 3) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษามีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- 1) คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรมและนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- 2) หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
- 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 3) พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

เป้าหมาย

- 1) โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้
- 2) ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
- 3) ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่
- 4) กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ
- 5) ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา
- 4) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา
- 5) พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

2.6 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ฉบับล่าสุดคือ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ซึ่งมีเป้าหมายและแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์

นครชัยบุรีรินทร์ เมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัย สังคมน่าอยู่สู่สากล

พันธกิจ

- 1) ยกระดับการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัย โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลาย
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และยั่งยืน
- 3) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์

ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้เน้นการพัฒนา 4 ประเด็นหลัก:

- 1) การยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมปลอดภัย: เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าในพื้นที่ เช่น ผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมและสินค้าทางการเกษตร โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและบริการ: ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และยั่งยืน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการค้าและการลงทุน: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs
- 4) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน: มุ่งเน้นการสร้างสังคมน่าอยู่ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินงาน

- 1) มีการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นและจัดทำแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสำคัญอย่างการพัฒนาผ้าไหม
- 2) มีการทบทวนและปรับปรุงแผนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และนโยบายที่เปลี่ยนแปลงไป

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ: อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น 3%

- 2) เป้าหมายด้านการท่องเที่ยว: รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1.25%
- 3) เป้าหมายด้านการค้า: มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น 5% และมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น 1.25%
- 4) เป้าหมายด้านสังคม: สัดส่วนของคนยากจนลดลง 1%

การบูรณาการในระดับจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดนี้จะถูกนำไปขับเคลื่อนในแต่ละจังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกัน

นครราชสีมา: เน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเกษตรอุตสาหกรรม และการพัฒนาเมือง

ชัยภูมิ: มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต การเกษตร และการรักษาความมั่นคง

บุรีรัมย์: ให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

สุรินทร์: เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต และการพัฒนาทักษะอาชีพของประชาชน

2.7 แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์มีการส่งเสริมการเรียนรู้ในหลายมิติ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ (อบจ.) และสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ (สกร.) แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ในภาพรวมของจังหวัด มีรายละเอียดดังนี้

2.7.1 แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2566 – 2570)

เป็นแผนที่ครอบคลุมนโยบายด้านการศึกษาของจังหวัด โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาระบบการศึกษา และสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัย

เป้าหมายเชิงประเด็นการพัฒนา:

- 1) สร้างระบบบริหารจัดการศึกษาเชิงพื้นที่: เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อปฏิรูปการศึกษา
 - 2) ลดความเหลื่อมล้ำ: มุ่งให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
 - 3) ส่งเสริมการพัฒนาครู: สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ในศตวรรษที่ 21

2.7.2 โครงการแก้ไขปัญหาคะเผลวและเยาวชนนอกระบบการศึกษา

เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่หลุดจากระบบการศึกษา ได้กลับเข้าสู่การเรียนรู้อีกครั้ง

เป้าหมาย: ค้นหาและติดตามเด็กและเยาวชนนอกระบบ เพื่อส่งเสริมให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาตามศักยภาพ

2.7.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทั่วไป

มุ่งเน้นการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21

เป้าหมาย: ประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างทักษะอาชีพ

7.4 แผนพัฒนาการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ (อบจ.)

เป็นแผนที่มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาส

เป้าหมาย: จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อพัฒนาสถานศึกษาในพื้นที่

7.5 แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

เป็นงานวิจัยที่สะท้อนแนวทางการพัฒนาบุคลากรในศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ

เป้าหมาย: พัฒนาทีมงานและภาวะผู้นำร่วม เพื่อสร้างชุมชนกัลยาณมิตรและพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ

2.8 แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2566 – 2570) จัดทำโดยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ มุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกคนมีคุณภาพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

วิสัยทัศน์

นักเรียนและผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับช่วงวัย มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสุข และมีคุณธรรมจริยธรรม

พันธกิจหลัก

- 1) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับชั้น
- 2) ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกคน
- 3) พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และนำไปใช้ได้จริง
- 4) ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการศึกษา
- 5) พัฒนาระบบบริหารจัดการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

เป้าประสงค์หลัก

- 1) ด้านคุณภาพ: ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และมีทักษะจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในยุคใหม่
- 2) ด้านโอกาส: ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษา ผู้เรียนจากทุกพื้นที่และทุกกลุ่มประชากรสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม
- 3) ด้านประสิทธิภาพ: บริหารจัดการทรัพยากรด้านการศึกษาอย่างคุ้มค่า เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนา

1) กลยุทธ์ด้านคุณภาพ:

- (1) ส่งเสริมการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในทุกระดับสถานศึกษา
- (2) พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
- (3) ยกระดับสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญ

2) กลยุทธ์ด้านโอกาสและความเสมอภาค:

- (1) บริหารจัดการและจัดสรรทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- (2) ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย และขยายโอกาสให้กลุ่มที่ขาดแคลน
- (3) แก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษาให้กลับเข้าสู่การเรียนรู้

3) กลยุทธ์ด้านประสิทธิภาพ:

- (1) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาระบบการศึกษา
- (2) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาให้มีคุณภาพ

2.9 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) เป้าหมายที่ 4 คือ การศึกษาที่มีคุณภาพ มุ่งเน้นการสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่ครอบคลุม เท่าเทียม และมีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายย่อยของ SDG 4 มีรายละเอียดดังนี้:

4.1 การศึกษาขั้นพื้นฐานและมัธยมศึกษาฟรีและมีคุณภาพ: สร้างหลักประกันว่าเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย มีความเท่าเทียม และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

4.2 การศึกษาระดับปฐมวัย: สร้างหลักประกันว่าเด็กทุกคนสามารถเข้าถึงการพัฒนาเด็กเล็ก การดูแล และการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี 2573

4.3 การศึกษาด้านเทคนิค อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา: สร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาด้านเทคนิค อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาที่เหมาะสม มีคุณภาพ และราคาไม่แพงอย่างเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

4.4 ทักษะที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จทางการเงินและการจ้างงาน: เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทักษะด้านเทคนิคและอาชีพ เพื่อการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

4.5 ขจัดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา: ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มเปราะบาง รวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กในสถานการณ์ที่เปราะบาง จะสามารถเข้าถึงการศึกษาระดับต่าง ๆ และการฝึกอบรมอาชีพได้อย่างเท่าเทียมกัน ภายในปี 2573

4.6 การรู้หนังสือและการคำนวณ: สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ที่กำหนดไว้จะมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ภายในปี 2573

4.7 การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและความเป็นพลเมืองโลก: สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนจะได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน วิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคทางเพศ และการส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งสันติภาพ และความไม่รุนแรง

4.ก สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาที่ปลอดภัยและรวมทุกคน: สร้างและยกระดับสถานศึกษาที่เหมาะสมกับเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง และครอบคลุมสำหรับทุกคน

4.ข ทุนการศึกษาสำหรับประเทศกำลังพัฒนา: ขยายจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกสำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

4.ค ครูผู้มีคุณ สมบัติเหมาะสม: เพิ่มจำนวนครูผู้มีคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

2.10 แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งมั่นสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพแก่ประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อให้มีทักษะอาชีพที่ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาและบริหารจัดการระบบการเรียนรู้: จัดหาและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล และศูนย์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าถึงข้อมูลความรู้และหลักสูตรฝึกอบรมที่ทันสมัย
2. สร้างหลักสูตรและส่งเสริมทักษะอนาคต: ออกแบบและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมทักษะอาชีพที่ตอบโจทย์โลกยุคใหม่ รวมถึงทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่จำเป็นต่อการทำงาน
3. ขยายโอกาสและสร้างความเสมอภาค: จัดโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการเข้าถึงการเรียนรู้แก่ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
4. บูรณาการองค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง: สอดแทรกแนวคิดและหลักปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Objectives)

1. การเข้าถึงการเรียนรู้แบบไร้ขีดจำกัด: ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงโอกาสและแหล่งเรียนรู้คุณภาพได้อย่างครอบคลุมและต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. การมีทักษะและศักยภาพพร้อมใช้งาน: ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปสร้างรายได้หรือพัฒนาอาชีพได้อย่างยั่งยืน
3. การลดความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้: ช่องว่างทางการศึกษาและโอกาสในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มประชากรลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
4. การสร้างความยั่งยืนบนฐานพอเพียง: ประชาชนสามารถประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (Key Performance Indicators - KPI)

เป้าประสงค์ 1 การเข้าถึงการเรียนรู้แบบไร้ขีดจำกัด

ตัวชี้วัด

- 1.1 จำนวนผู้ลงทะเบียนและเข้าใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพิ่มขึ้น
- 1.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ได้รับการยกระดับให้ทันสมัย
- 1.3 สัดส่วนของหลักสูตรที่มีให้บริการออนไลน์เทียบกับแบบออฟไลน์

1.4 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อความสะดวกในการเข้าถึงและคุณภาพของระบบ

เป้าประสงค์ 2 การมีทักษะและศักยภาพพร้อมใช้งาน

ตัวชี้วัด

- 2.1 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมที่สามารถนำทักษะไปใช้ในการทำงานได้จริง
- 2.2 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของผู้ที่ผ่านการอบรม
- 2.3 จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 ระดับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการต่อทักษะของผู้ผ่านการอบรม

เป้าประสงค์ 3 การลดความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

- 3.1 จำนวนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ (ผู้ด้อยโอกาส, ผู้สูงอายุ) ที่เข้าร่วมโครงการ
- 3.2 จำนวนโครงการพิเศษที่จัดขึ้นเพื่อกลุ่มเฉพาะทางสังคม
- 3.3 ระดับความเสมอภาคในการเข้าถึงโอกาสการเรียนรู้ตามผลการสำรวจความคิดเห็น

เป้าประสงค์ 4 การสร้างความยั่งยืนบนฐานพอเพียง

ตัวชี้วัด

- 4.1 จำนวนหลักสูตรที่มีเนื้อหาสอดคล้องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.3 ระดับความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ (Strategies)

1. ยุทธศาสตร์ระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัล: พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและแพลตฟอร์มดิจิทัลให้เป็นระบบนิเวศการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทักษะเชิงรุก: สร้างและส่งเสริมหลักสูตรฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต
3. ยุทธศาสตร์การขยายโอกาสแบบมีส่วนร่วม: สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อขยายโอกาสการเรียนรู้สู่กลุ่มประชากรที่หลากหลาย
4. ยุทธศาสตร์การสร้างที่ยั่งยืนทางปัญญา: ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการพึ่งพาตนเอง ความสมดุลและการสร้างคุณค่าทางสังคมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์และโครงการ/กิจกรรมรองรับ (Tactics and Supporting Projects/Activities)

ยุทธศาสตร์ 1: ระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัล

กลยุทธ์ 1.1: แพลตฟอร์มการเรียนรู้ครบวงจร

โครงการ: “Lifelong Education Platform”

กิจกรรม : พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่รวมหลักสูตรฝึกอบรม แหล่งข้อมูล และการประเมินผลไว้ในที่เดียว

กิจกรรม: เพิ่มพีเจอาร์ AI ที่ช่วยแนะนำหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

กลยุทธ์ 1.2 : ศูนย์การเรียนรู้ดิจิทัลชุมชน

โครงการ: “Digital Learning Hub”

กิจกรรม: จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้แบบ Co-working Space ในพื้นที่ชุมชนและชนบท

กิจกรรม: จัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในทุกศูนย์

กลยุทธ์ 1.3: การสร้างและจัดการเนื้อหา

โครงการ: “Content Development Factory”

กิจกรรม: ร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อผลิตเนื้อหาบทเรียนที่ทันสมัยและมีคุณภาพสูง

กิจกรรม: จัดทำคลังวิดีโอและสื่อการเรียนรู้แบบ E-learning ที่หลากหลายรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ 2: การพัฒนาทักษะเชิงรุก

กลยุทธ์ 2.1: หลักสูตรยกระดับทักษะ (Upskill - Reskill - Newskill)

โครงการ: “โครงการทักษะดิจิทัลเพื่ออาชีพ”

กิจกรรม: จัดฝึกอบรมทักษะด้าน Data Science, Digital Marketing, E-Commerce, และการ Coding

กิจกรรม: จัดอบรมทักษะด้าน Soft Skills ที่จำเป็น เช่น การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น

กลยุทธ์ 2.2: การสร้างเครือข่ายกับภาคเอกชน

โครงการ: “Career Link Partnership”

กิจกรรม: สร้างความร่วมมือกับบริษัทชั้นนำเพื่อออกแบบหลักสูตรร่วมกัน

กิจกรรม: จัดเวทีนำเสนอผลงานและจับคู่ผู้เรียนกับสถานประกอบการ

กลยุทธ์ 2.3: การรับรองมาตรฐาน

โครงการ: “โครงการรับรองมาตรฐานทักษะ”

กิจกรรม: ร่วมมือกับสถาบันวิชาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานและออกใบรับรอง

กิจกรรม: จัดทำระบบสะสมหน่วยกิตที่สามารถนำไปเทียบโอนได้

ยุทธศาสตร์ 3: การขยายโอกาสแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ 3.1: การศึกษาเพื่อกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

โครงการ: “เรียนรู้สู่โอกาส”

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะ

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรทักษะดิจิทัลสำหรับผู้สูงอายุ เช่น การใช้งานแอปพลิเคชันพื้นฐาน

กลยุทธ์ 3.2: การสร้างเครือข่ายชุมชน

โครงการ: “อาสาสมัครนักร้องเสริมการเรียนรู้”

กิจกรรม: อบรมอาสาสมัครในชุมชนให้เป็นผู้ช่วยสอน

กิจกรรม: จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มในชุมชนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ

กลยุทธ์ 3.3: การเข้าถึงอย่างเท่าเทียม

โครงการ: “สร้างโอกาสแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม”

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะ

กิจกรรม: สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ต

ยุทธศาสตร์ 4: การสร้างความยั่งยืนทางปัญญา

กลยุทธ์ 4.1: หลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์

โครงการ: “อาชีพพอเพียงยุคดิจิทัล”

กิจกรรม: จัดอบรมการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเศรษฐกิจพอเพียงยุคดิจิทัล

กิจกรรม: จัดอบรมการตลาดออนไลน์สำหรับสินค้าชุมชนที่ผลิตบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 4.2: การเสริมสร้างจิตสำนึกพอเพียง

โครงการ: “วิถีพอเพียง วิถียั่งยืน”

กิจกรรม: จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ชีวิตบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรม: จัดอบรมการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเกษตรพอเพียงอย่างสร้างสรรค์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ส่วนที่ 3

ข้อมูลพื้นฐาน และการดำเนินงานด้านการจัด
ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ที่ผ่านมา

ส่วนที่ 3

ข้อมูลพื้นฐานและการดำเนินงานด้านการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ที่ผ่านมา

3.1 ข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมการเรียนรู้ในจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูลหน่วยจัดการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

จังหวัดบุรีรัมย์ มีหน่วยงานหลายแห่งที่ทำหน้าที่ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยสามารถแบ่งตามประเภทหลักๆ ได้ดังนี้

หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ (สกร.)

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ (สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์): หน่วยงานระดับจังหวัดที่ดูแลและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทั่วไป

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ชื่อเดิม สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบุรีรัมย์ ประกาศจัดตั้งเป็นศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2526 และได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อสร้างที่ทำการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อเดือนธันวาคม 2529 โดยตั้งอยู่บริเวณ กม. 5-6 ถนนบุรีรัมย์ - ประโคนชัย ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ในปี พ.ศ. 2551 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 ได้ประกาศและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2551 จึงได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อใหม่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดบุรีรัมย์ เป็น “สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดบุรีรัมย์” หรือเรียกว่า “สำนักงาน กศน.จังหวัดบุรีรัมย์”

และในปี พ.ศ. 2566 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2566 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2566 โดยได้มีการปรับเปลี่ยนใหม่ เป็น “สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์” หรือเรียกว่า “สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์” มีสถานะเป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีสถานศึกษา ในสังกัด จำนวน 23 แห่ง ตั้งอยู่เลขที่ 283 หมู่ 11 ถนนบุรีรัมย์ - ประโคนชัย ตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูลบุคลากร สังกัดสำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ลำดับ	สังกัด	ตำแหน่ง														รวม
		ผู้อำนวยการ	ข้าราชการครู	พนักงานราชการ	ลูกจ้าง											
					ครู ศรช.	ครูสอนพิเศษ	ผู้ช่วยสอนพิเศษ	นักบริหาร ระดับสูง	แม่บ้าน	คนสวน	เจ้าหน้าที่ธุรการ	ยาม	บรรณารักษ์	บริการ	พนักงานขับรถ	
1	สำนักงาน สกร. ประจำจังหวัดบุรีรัมย์	2	0	28	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	2	37
2	สกร.ระดับอำเภอเมืองบุรีรัมย์	1	5	54	3	4	1	0	0	0	0	0	2	0	0	70
3	สกร.ระดับอำเภอกระสัง	1	2	28	4	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	36
4	สกร.ระดับอำเภอคูเมือง	1	2	19	4	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	27
5	สกร.ระดับอำเภอแคนดง	1	1	6	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	10
6	สกร.ระดับอำเภอนางรอง	1	3	21	4	4	1	0	0	0	0	0	1	0	0	35
7	สกร.ระดับอำเภอมาไฟร์	1	2	14	0	2	0	0	0	0	0	0	1	0	0	20
8	สกร.ระดับอำเภอบ้านกรวด	0	1	14	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	19
9	สกร.ระดับอำเภอประโคนชัย	1	2	27	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	36
10	สกร.ระดับอำเภอปะคำ	1	1	13	0	2	0	0	0	0	0	0	1	0	0	18
11	สกร.ระดับอำเภอพุทไธสง	1	2	11	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	17
12	สกร.ระดับอำเภอละหานทราย	1	3	11	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	17
13	สกร.ระดับอำเภอลำปลายมาศ	1	2	35	5	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	46
14	สกร.ระดับอำเภอสตึก	1	2	34	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	41
15	สกร.ระดับอำเภอหนองกี่	1	2	23	2	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	31
16	สกร.ระดับอำเภอหนองหงส์	1	2	18	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	22
17	สกร.ระดับอำเภอชำนิ	1	2	16	3	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	24
18	สกร.ระดับอำเภอโนนดินแดง	1	2	5	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	11
19	สกร.ระดับอำเภอโนนสุวรรณ	1	2	8	0	4	0	0	0	0	0	0	1	0	0	16
20	สกร.ระดับอำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	0	1	13	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	15
21	สกร.ระดับอำเภอพิบูลชัย	1	1	11	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	16
22	สกร.ระดับอำเภอห้วยราช	1	2	15	3	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	23
23	สกร.ระดับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ	0	2	14	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	17
24	สกร.ระดับอำเภอบ้านด่าน	1	2	13	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	19
รวม		22	46	451	46	22	8	1	1	1	1	1	20	1	2	623

ข้อมูลแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ที่	สถานศึกษา	ห้องสมุดประชาชน				สกร. ตำบล
		จังหวัด	อำเภอ	“เฉลิมราช กุมารี”	ห้องสมุด รถไฟ	
1	สกร.อำเภอเมืองบุรีรัมย์	1	-	-	1	19
2	สกร.อำเภอกะสัง	-	1	-	-	11
3	สกร.อำเภอกุฉีเมือง	-	1	-	-	7
4	สกร.อำเภอแคนดง	-	1	-	-	4
5	สกร.อำเภอนางรอง	-	1	-	-	15
6	สกร.อำเภอนาโพธิ์	-	1	-	-	5
7	สกร.อำเภอบ้านกรวด	-	1	-	-	9
8	สกร.อำเภอประโคนชัย	-	1	-	-	16
9	สกร.อำเภอปะคำ	-	1	-	-	5
10	สกร.อำเภอพุทไธสง	-	1	-	-	7
11	สกร.อำเภอละหานทราย	-	1	-	-	6
12	สกร.อำเภอลำปลายมาศ	-	1	-	1	16
13	สกร.อำเภอสตึก	-	1	-	-	12
14	สกร.อำเภอหนองกี่	-	1	1	-	10
15	สกร.อำเภอหนองหงส์	-	1	-	-	7
16	สกร.อำเภอชำนิ	-	1	-	-	6
17	สกร.อำเภอโนนดินแดง	-	1	-	-	3
18	สกร.อำเภอโนนสุวรรณ	-	1	-	-	4
19	สกร.อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	-	1	-	-	5
20	สกร.อำเภอพลับพลายชัย	-	1	-	-	5
21	สกร.อำเภอห้วยราช	-	1	-	-	8
22	สกร.อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	-	1	-	-	5
23	สกร.อำเภอบ้านด่าน	-	1	-	-	4
รวม		1	22	1	2	189

ข้อมูลจำนวนผู้ลงทะเบียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ที่	สถานศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	รวม
1	สกร.อำเภอเมืองบุรีรัมย์	176	1,401	1,634	3,211
2	สกร.อำเภอคูเมือง	96	463	689	1,248
3	สกร.อำเภอกระสัง	73	718	921	1,712
4	สกร.อำเภอนางรอง	63	792	1,145	2,000
5	สกร.อำเภอหนองกี่	65	412	648	1,125
6	สกร.อำเภอละหานทราย	33	443	486	962
7	สกร.อำเภอประโคนชัย	88	934	1,118	2,140
8	สกร.อำเภอบ้านกรวด	43	489	773	1,305
9	สกร.อำเภอพุทไธสง	47	357	462	866
10	สกร.อำเภอลำปลายมาศ	154	689	1,082	1,925
11	สกร.อำเภอสตึก	73	752	996	1,821
12	สกร.อำเภอปะคำ	45	328	527	900
13	สกร.อำเภอนาโพธิ์	138	313	431	882
14	สกร.อำเภอหนองหงส์	38	307	502	847
15	สกร.อำเภอพลับพลาชัย	50	375	523	948
16	สกร.อำเภอห้วยราช	119	320	563	1,002
17	สกร.อำเภอโนนสุวรรณ	42	319	459	820
18	สกร.อำเภอขามเฒ่า	65	390	660	1,115
19	สกร.อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	105	233	297	635
20	สกร.อำเภอโนนดินแดง	17	246	258	521
21	สกร.อำเภอบ้านด่าน	64	285	457	806
22	สกร.อำเภอแคนดง	28	209	282	519
23	สกร.อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	12	308	396	716
รวม		1,634	11,083	15,309	28,026

ข้อมูลจำนวนผู้จบการศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ที่	สถานศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	รวม
1	สกร.อำเภอเมืองบุรีรัมย์	16	223	267	506
2	สกร.อำเภอคูเมือง	3	47	96	146
3	สกร.อำเภอกระสัง	12	100	161	273
4	สกร.อำเภอนางรอง	6	98	140	244
5	สกร.อำเภอหนองกี่	4	58	96	158
6	สกร.อำเภอละหานทราย	4	66	96	166
7	สกร.อำเภอประโคนชัย	4	106	136	246
8	สกร.อำเภอบ้านกรวด	4	79	116	199
9	สกร.อำเภอพุทไธสง	4	52	45	101
10	สกร.อำเภอลำปลายมาศ	3	82	142	227
11	สกร.อำเภอสตึก	8	126	174	308
12	สกร.อำเภอปะคำ	1	33	96	130
13	สกร.อำเภอนาโพธิ์	2	21	25	48
14	สกร.อำเภอหนองหงส์	7	32	60	99
15	สกร.อำเภอพลับพลาชัย	7	58	42	107
16	สกร.อำเภอห้วยราช	8	40	79	127
17	สกร.อำเภอโนนสุวรรณ	3	27	46	76
18	สกร.อำเภอชำนิ	3	41	83	127
19	สกร.อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	5	31	34	70
20	สกร.อำเภอโนนดินแดง	-	22	9	31
21	สกร.อำเภอบ้านด่าน	14	52	72	138
22	สกร.อำเภอแคนดง	-	16	32	48
23	สกร.อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	1	39	66	106
รวม		119	1,449	2,113	3,681

ข้อมูลจำนวนผู้ลงทะเบียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568
สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ที่	สถานศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	รวม
1	สกร.อำเภอเมืองบุรีรัมย์	197	1,458	1,767	3,422
2	สกร.อำเภอดูเมือง	105	508	688	1,301
3	สกร.อำเภอกระสัง	73	816	978	1,867
4	สกร.อำเภอนางรอง	68	828	1,211	2,107
5	สกร.อำเภอหนองกี่	81	443	673	1,197
6	สกร.อำเภอละหานทราย	36	452	501	989
7	สกร.อำเภอประโคนชัย	63	956	1,145	2,164
8	สกร.อำเภอบ้านกรวด	36	508	761	1,305
9	สกร.อำเภอพุทไธสง	46	373	483	902
10	สกร.อำเภอลำปลายมาศ	156	732	1,112	2,000
11	สกร.อำเภอสตึก	106	845	1,132	2,083
12	สกร.อำเภอปะคำ	45	333	535	913
13	สกร.อำเภอนาโพธิ์	140	318	464	922
14	สกร.อำเภอหนองหงส์	36	314	515	865
15	สกร.อำเภอพลับพลาชัย	42	382	539	963
16	สกร.อำเภอห้วยราช	93	342	569	1,004
17	สกร.อำเภอโนนสุวรรณ	42	330	488	860
18	สกร.อำเภอชำนิ	47	429	669	1,145
19	สกร.อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	108	243	322	673
20	สกร.อำเภอโนนดินแดง	12	238	282	532
21	สกร.อำเภอบ้านด่าน	73	325	507	905
22	สกร.อำเภอแคนดง	23	200	297	520
23	สกร.อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	15	326	395	736
รวม		1,643	11,699	16,033	29,375

ข้อมูลจำนวนผู้จบการศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568
สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

ที่	สถานศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	รวม
1	สกร.อำเภอเมืองบุรีรัมย์	12	217	276	505
2	สกร.อำเภอกุฉินารายณ์	2	72	80	154
3	สกร.อำเภอกระสัง	10	83	128	221
4	สกร.อำเภอนางรอง	5	76	125	206
5	สกร.อำเภอหนองกี่	7	62	61	130
6	สกร.อำเภอละหานทราย	6	100	84	190
7	สกร.อำเภอประโคนชัย	8	112	149	269
8	สกร.อำเภอบ้านกรวด	13	94	105	212
9	สกร.อำเภอพุทไธสง	7	44	55	106
10	สกร.อำเภอลำปลายมาศ	3	82	97	182
11	สกร.อำเภอสตึก	5	92	121	218
12	สกร.อำเภอปะคำ	6	38	62	106
13	สกร.อำเภอนาโพธิ์	6	30	35	71
14	สกร.อำเภอหนองหงส์	-	39	69	108
15	สกร.อำเภอพลับพลาชัย	4	53	64	121
16	สกร.อำเภอห้วยราช	5	39	69	113
17	สกร.อำเภอโนนสุวรรณ	5	34	43	82
18	สกร.อำเภอชำนิ	1	33	58	92
19	สกร.อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์	3	27	32	62
20	สกร.อำเภอโนนดินแดง	-	21	23	44
21	สกร.อำเภอบ้านด่าน	-	41	56	97
22	สกร.อำเภอแคนดง	3	21	44	68
23	สกร.อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	5	39	69	113
รวม		116	1,449	1,905	3,470

สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา

- 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์: นอกจากจะมีระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (BRU LMS) แล้ว ยังเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และวิชาการที่สำคัญในจังหวัด
- 2) วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์: มีหน่วยจัดการศึกษาเพื่อให้บริการการเรียนรู้ที่หลากหลายแก่คนในชุมชน
- 3) วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย: มีวารสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเรียนรู้ในพื้นที่ด้วย

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนเฉพาะทาง

- 1) ศูนย์เรียนรู้พื้นที่ชุ่มน้ำและนกระเรียนพันธุ์ไทย: ตั้งอยู่ที่ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ มีเป้าหมายเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านระบบนิเวศและอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 2) ศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมการจัดการพลังงานชุมชนตำบลศรีภูมิ : ตั้งอยู่ในอำเภอกระสัง เน้นการเรียนรู้ด้านการจัดการพลังงานในชุมชน
- 3) ศูนย์ดิจิทัลชุมชน: มีหลายแห่งในจังหวัด เช่น บ้านหนองนา และเทศบาลตำบลพนมรุ้ง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงความรู้ด้านดิจิทัล
- 4) ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านแสงจันทร์: ตั้งอยู่ในอำเภอสตึก เป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในระดับท้องถิ่น
- 5) ศูนย์เรียนรู้พอเพียงเกษตร 9 ดี: แหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรที่น่าสนใจในจังหวัดบุรีรัมย์ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 6) สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์: มีบทบาทในการส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ชุมชน โดยเป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสารและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน
- 7) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์: รับผิดชอบนโยบายและการบริหารจัดการด้านการศึกษาในภาพรวมของจังหวัด รวมถึงมีแผนพัฒนาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วย
- 8) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดบุรีรัมย์: ให้บริการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการพิเศษ

3.2 การจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ที่ผ่านมา

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

จังหวัดบุรีรัมย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านนโยบายที่มุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทุกคนในทุกช่วงวัยเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม โดยมีแนวทางดำเนินการที่สำคัญคือการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในทุกระดับอย่างทั่วถึง โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดที่ต้องการให้ “คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ภาพรวมของการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ผ่านมาในจังหวัดบุรีรัมย์มีดังนี้ :

- 1) เน้นการศึกษาตามอัธยาศัยและห้องสมุดประชาชน
 - (1) จัดโครงการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับประชาชน
 - (2) ส่งเสริมและพัฒนาห้องสมุดประชาชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ง่ายสำหรับทุกคนในชุมชน

2) พัฒนาการเรียนรู้สำหรับผู้สูงอายุ

(1) จัดตั้งและส่งเสริมโรงเรียนผู้สูงอายุในหลายพื้นที่ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้พัฒนาความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข

(2) ส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

3) ใช้เทคโนโลยีและ AI เพื่อการเรียนรู้

(1) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)

(2) โครงการต่าง ๆ เช่น “Buriram Reform: Smart Camp” มีการจัดฐานการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้เด็กกล้าคิด กล้าทำ และใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์

4) พัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับท้องถิ่น

(1) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์และรากเหง้าทางวัฒนธรรมของจังหวัด เช่น หลักสูตร “นครชัยบุรีรินทร์”

(2) ส่งเสริมการเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านและแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่อรักษา และสืบทอดภูมิปัญญา

5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ทำงานร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น เทศบาล สำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และโรงเรียน เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

6) ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

บูรณาการการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนสามารถ นำความรู้ไปพัฒนาดตนเองและอาชีพได้อย่างยั่งยืน

3.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. วัฒนธรรมในการทำงานมีความหลากหลาย 2. บุคลากรมีความสามารถที่หลากหลาย และมีจิตอาสา 3. ผู้รับบริการเข้าถึงได้ง่าย 4. มีโครงสร้างการบริหารงานในหน่วยงานชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ตามระเบียบที่กำหนด 5. มีระบบบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจชัดเจน โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วม 6. มีบริการการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ 7. การบริหารงานโปร่งใส ตรวจสอบได้	1. บุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงานที่เพิ่มขึ้น 2. งบประมาณมีน้อย 3. ขาดวัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่ทันสมัย 4. การปรับเปลี่ยนบุคลากรในการปฏิบัติงาน ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการทำงาน 5. กฎ ระเบียบบางอย่างไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน 6. การบริหารงานเครือข่ายยังไม่ราบรื่น

สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส	อุปสรรค
1. มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ 2. มีนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย 3. เป็นคณะทำงานในระดับจังหวัด ในกิจกรรมการแข่งขัน ระดับประเทศ และนานาชาติ 4. มี พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นของตนเอง 5. องค์กรเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม 6. มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิต อย่างหลากหลาย 7. ชุมชนและผู้ปกครองให้การสนับสนุนทรัพยากร ในการจัดการศึกษา 8. มีตลาดแรงงานที่หลากหลายในด้านอาชีพ 9. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้ การบริหารจัดการคล่องตัวขึ้นสะดวกรวดเร็ว	1. งบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม/ โครงการ 2. ประชากรในพื้นที่ย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น 3. พื้นที่บริเวณชายแดน ไม่ปลอดภัย เช่น ภัยสงคราม และยาเสพติด 4. ความผันแปรทางการเมืองทำให้นโยบายการจัดการศึกษาไม่ต่อเนื่อง 5. ประชากรวัยเรียนลดลงส่งผลแนวโน้ม โครงสร้างนักศึกษาลดลง 6. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ทำให้มีผลกระทบต่อการจัดสื่อการเรียนการสอน 7. สภาพชุมชนรอบสถานศึกษาบางแห่ง มีแหล่งอบายมุขและสิ่งเสพติด ส่งผลกระทบทางลบต่อการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 4

วิสัยทัศน์ เป้าหมายหลัก และตัวชี้วัดหลักของ
แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์

ส่วนที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลัก และตัวชี้วัดหลักของ แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์

4.1 หลักการพื้นฐานในการจัดทำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายในการจัดทำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับ แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการขับเคลื่อนงานส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ในการพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา กับพัฒนาบุคคลให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพและทักษะชีวิต เพื่อให้บุคคลมีทักษะที่จำเป็น รองรับการขับเคลื่อนของโลกและของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

การส่งเสริมการเรียนรู้ตามแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2568 - 2570) ยึดหลักการ ดังนี้

- 1) โอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม (Opportunity)
- 2) คุณภาพการจัดการเรียนรู้ (Quality)
- 3) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ (Efficiency)
- 4) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Participation)

4.2 คำนิยาม

1) การเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่มีรูปแบบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ประกอบด้วย การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับหรือการเรียนรู้รูปแบบอื่น ที่ดำเนินการโดยกรมส่งเสริมการเรียนรู้

2) หน่วยจัดการเรียนรู้ หมายถึง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ/เขต ศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล/แขวง ศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ ศูนย์หรือสถาบันการเรียนรู้เฉพาะด้านหรือเฉพาะกิจการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

3) หน่วยงาน หมายถึง กองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2567

4) หน่วยงานการศึกษา หมายถึง สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด/กรุงเทพมหานคร สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้ภาค ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมายพิเศษ และสถาบันการศึกษาและพัฒนาต่อเนื่องสิรินธร

5) สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

6) ภาศึเครือข่าย หมายถึง หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ ชุมชน ครอบครัว สถาบันศาสนา และบุคคลอื่นใด ที่ประสงค์จะจัด ร่วมจัด ส่งเสริมหรือสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ รวมถึงการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของ กรมส่งเสริมการเรียนรู้ หรือหน่วยจัดการเรียนรู้

7) **กลุ่มเป้าหมาย** หมายถึง ประชาชนทุกช่วงวัยที่สนใจเข้ารับบริการ/อบรม/การเรียนรู้ตามหน่วยจัดการเรียนรู้ และภาคีเครือข่ายที่ให้บริการ ทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ

8) **แหล่งการเรียนรู้** หมายถึง สถานที่หรือแหล่งข้อมูลทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาแสวงหาความรู้ประสบการณ์เพื่อช่วยพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้

4.3 วิสัยทัศน์ของแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งมั่นสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพแก่ประชาชนทุกช่วงวัย เพื่อให้มีทักษะอาชีพที่ก้าวหน้าเทคโนโลยีสมัยใหม่ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. **พัฒนาและบริหารจัดการระบบการเรียนรู้:** จัดหาและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลและศูนย์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเข้าถึงข้อมูลความรู้และหลักสูตรฝึกอบรมที่ทันสมัย
2. **สร้างหลักสูตรและส่งเสริมทักษะอนาคต:** ออกแบบและจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมทักษะอาชีพที่ตอบโจทย์โลกยุคใหม่ รวมถึงทักษะด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่จำเป็นต่อการทำงาน
3. **ขยายโอกาสและสร้างความเสมอภาค:** จัดโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการเข้าถึงการเรียนรู้แก่ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
4. **บูรณาการองค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง:** สอดแทรกแนวคิดและหลักปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Objectives)

1. **การเข้าถึงการเรียนรู้แบบไร้ขีดจำกัด:** ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงโอกาสและแหล่งเรียนรู้คุณภาพได้อย่างครอบคลุมและต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. **การมีทักษะและศักยภาพพร้อมใช้งาน:** ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถนำไปสร้างรายได้หรือพัฒนาอาชีพได้อย่างยั่งยืน
3. **การลดความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้:** ช่องว่างทางการศึกษาและโอกาสในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มประชากรลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
4. **การสร้างที่ยั่งยืนบนฐานพอเพียง:** ประชาชนสามารถประยุกต์ใช้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (Key Performance Indicators - KPI)

เป้าประสงค์ 1 การเข้าถึงการเรียนรู้แบบไร้ขีดจำกัด

ตัวชี้วัด

- 1.1 จำนวนผู้ลงทะเบียนและเข้าใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพิ่มขึ้น
- 1.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ได้รับการยกระดับให้ทันสมัย
- 1.3 สัดส่วนของหลักสูตรที่มีให้บริการออนไลน์เทียบกับแบบออฟไลน์
- 1.4 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานต่อความสะดวกในการเข้าถึงและคุณภาพของระบบ

เป้าประสงค์ 2 การมีทักษะและศักยภาพพร้อมใช้งาน

ตัวชี้วัด

- 2.1 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรมที่สามารถนำทักษะไปใช้ในการทำงานได้จริง
- 2.2 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของผู้ที่ผ่านการอบรม
- 2.3 จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.4 ระดับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการต่อทักษะของผู้ผ่านการอบรม

เป้าประสงค์ 3 การลดความเหลื่อมล้ำทางการเรียนรู้

ตัวชี้วัด

- 3.1 จำนวนผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ (ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ) ที่เข้าร่วมโครงการ
- 3.2 จำนวนโครงการพิเศษที่จัดขึ้นเพื่อกลุ่มเฉพาะทางสังคม
- 3.3 ระดับความเสมอภาคในการเข้าถึงโอกาสการเรียนรู้ตามผลการสำรวจความคิดเห็น

เป้าประสงค์ 4 การสร้างความยั่งยืนบนฐานพอเพียง

ตัวชี้วัด

- 4.1 จำนวนหลักสูตรที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.3 ระดับความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ (Strategies)

1. ยุทธศาสตร์ระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัล: พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและแพลตฟอร์มดิจิทัลให้เป็นระบบนิเวศการเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทักษะเชิงรุก: สร้างและส่งเสริมหลักสูตรฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต
3. ยุทธศาสตร์การขยายโอกาสแบบมีส่วนร่วม: สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อขยายโอกาสการเรียนรู้สู่กลุ่มประชากรที่หลากหลาย
4. ยุทธศาสตร์การสร้างที่ยั่งยืนทางปัญญา: ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการพึ่งพาตนเอง ความสมดุลและการสร้างคุณค่าทางสังคมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์และโครงการ/กิจกรรมรองรับ (Tactics and Supporting Projects/Activities)

ยุทธศาสตร์ 1: ระบบนิเวศการเรียนรู้ดิจิทัล

กลยุทธ์ 1.1: แพลตฟอร์มการเรียนรู้ครบวงจร

โครงการ: “Lifelong Education Platform”

กิจกรรม: พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ที่รวมหลักสูตรฝึกอบรม แหล่งข้อมูล และการประเมินผลไว้ในที่เดียว

กิจกรรม: เพิ่มฟีเจอร์ AI ที่ช่วยแนะนำหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

กลยุทธ์ 1.2: ศูนย์การเรียนรู้ดิจิทัลชุมชน

โครงการ: “Digital Learning Hub”

กิจกรรม: จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้แบบ Co-working Space ในพื้นที่ชุมชน และชนบท

กิจกรรม: จัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในทุกศูนย์

กลยุทธ์ 1.3: การสร้างและจัดการเนื้อหา

โครงการ: “Content Development Factory”

กิจกรรม: ร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญเพื่อผลิตเนื้อหาบทเรียนที่ทันสมัย
และมีคุณภาพสูง

กิจกรรม: จัดทำคลังวิดีโอและสื่อการเรียนรู้แบบ E-learning ที่หลากหลาย
รูปแบบ

ยุทธศาสตร์ 2: การพัฒนาทักษะเชิงรุก

กลยุทธ์ 2.1: หลักสูตรยกระดับทักษะ (Upskill - Reskill - Newskill)

โครงการ: “โครงการทักษะดิจิทัลเพื่ออาชีพ”

กิจกรรม: จัดฝึกอบรมทักษะด้าน Data Science, Digital Marketing,
E-Commerce, และการ Coding

กิจกรรม: จัดอบรมทักษะด้าน Soft Skills ที่จำเป็น เช่น การสื่อสาร
การทำงานร่วมกับผู้อื่น

กลยุทธ์ 2.2: การสร้างเครือข่ายกับภาคเอกชน

โครงการ: “Career Link Partnership”

กิจกรรม: สร้างความร่วมมือกับบริษัทชั้นนำเพื่อออกแบบหลักสูตรร่วมกัน

กิจกรรม: จัดเวทีนำเสนอผลงานและจับคู่ผู้เรียนกับสถานประกอบการ

กลยุทธ์ 2.3: การรับรองมาตรฐาน

โครงการ: “โครงการรับรองมาตรฐานทักษะ”

กิจกรรม: ร่วมมือกับสถาบันวิชาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานและออกใบรับรอง

กิจกรรม: จัดทำระบบสะสมหน่วยกิตที่สามารถนำไปเทียบโอนได้

ยุทธศาสตร์ 3: การขยายโอกาสแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ 3.1: การศึกษาเพื่อกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

โครงการ: “เรียนรู้สู่โอกาส”

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะ

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรทักษะดิจิทัลสำหรับผู้สูงอายุ เช่น การใช้งาน
แอปพลิเคชันพื้นฐาน

กลยุทธ์ 3.2: การสร้างเครือข่ายชุมชน

โครงการ: “อาสาสมัครนักส่งเสริมการเรียนรู้”

กิจกรรม: อบรมอาสาสมัครในชุมชนให้เป็นผู้ช่วยสอน

กิจกรรม: จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มในชุมชนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ

กลยุทธ์ 3.3: การเข้าถึงอย่างเท่าเทียม

โครงการ: “สร้างโอกาสแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม”

กิจกรรม: จัดทำหลักสูตรสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะ

กิจกรรม: สนับสนุนอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์หรือแท็บเล็ต

ยุทธศาสตร์ 4: การสร้างความยั่งยืนทางปัญญา

กลยุทธ์ 4.1: หลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์

โครงการ: “อาชีพพอเพียงยุคดิจิทัล”

กิจกรรม: จัดอบรมการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเศรษฐกิจพอเพียงยุคดิจิทัล

กิจกรรม: จัดอบรมการตลาดออนไลน์สำหรับสินค้าชุมชนที่ผลิตบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ 4.2: การเสริมสร้างจิตสำนึกพอเพียง

โครงการ: “วิถีพอเพียง วิถียั่งยืน”

กิจกรรม: จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ชีวิตบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กิจกรรม: จัดอบรมการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเกษตรพอเพียงอย่างสร้างสรรค์ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์

ส่วนที่ 5

ประเด็นการขับเคลื่อน
กลยุทธ์ และแนวทางขับเคลื่อน

ส่วนที่ 5

ประเด็นการขับเคลื่อน กลยุทธ์ และแนวทางการขับเคลื่อน

5.1 ประเด็นการขับเคลื่อนและแนวทางการขับเคลื่อนระดับกรมส่งเสริมการเรียนรู้

กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (Department of Learning Encouragement : DOLE) มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายแห่งรัฐสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning System) ที่เน้น “คนไทยทุกช่วงวัยเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา” เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนการศึกษาแห่งชาติ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

กรมส่งเสริมการเรียนรู้จึงกำหนด “ประเด็นการขับเคลื่อนหลัก” 5 ด้าน ที่ทุกจังหวัดต้องนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- 1) ยกระดับระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เข้าถึงทุกกลุ่มประชากร โดยบูรณาการข้อมูล แหล่งเรียนรู้ และการบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 2) พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และโลกยุคดิจิทัล เช่น การเรียนรู้ดิจิทัล การรู้เท่าทันสื่อ และการเรียนรู้เพื่ออาชีพใหม่ (New Career Skills)
- 3) พัฒนาและยกระดับสมรรถนะบุคลากรด้านการจัดและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยใช้แนวทาง “Learning Coach-Mentor-Innovator” ให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ
- 4) สร้างระบบบริหารจัดการข้อมูลการเรียนรู้ (Learning Data Ecosystem) เชื่อมโยงฐานข้อมูลของทุกศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ทั่วประเทศเข้าสู่ DOLE Digital Platform
- 5) ขับเคลื่อนการเรียนรู้เชิงพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น อปท. สถาบันอุดมศึกษา ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน เพื่อสร้าง “จังหวัดแห่งการเรียนรู้” (Learning Province)

5.2 ประเด็นการขับเคลื่อนและแนวทางการขับเคลื่อนระดับจังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงาน สกร.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ได้กำหนด กรอบประเด็นยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับบริบทของจังหวัด โดยมุ่งพัฒนา “บุรีรัมย์ เมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และศูนย์กลา่งนวัตกรรมการศึกษาเพื่ออาชีพและคุณภาพชีวิต” ซึ่งประกอบด้วย 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) สร้างโอกาสทางการเรียนรู้และยกระดับคุณภาพการศึกษาพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย

เป้าประสงค์: ให้ประชาชนทุกกลุ่มได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ

แนวทางการขับเคลื่อน:

- (1) จัดระบบ “พื้นที่เรียนรู้แบบบูรณาการ” ครอบคลุมทั้งกลุ่มวัยเรียน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ
- (2) ส่งเสริมโครงการ “Zero Dropout – ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ขยายผลในทุกอำเภอ
- (3) ใช้ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Learning Map) เพื่อเข้าถึงผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา
- (4) พัฒนาเครือข่าย “ครูอาสาแห่งการเรียนรู้” เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคล

2) **ผลิตและพัฒนาหลักสูตร โปรแกรม สื่อ และกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัย มีคุณภาพและมาตรฐาน**

เป้าประสงค์: พัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์เศรษฐกิจ สังคม และอาชีพในพื้นที่
แนวทางการขับเคลื่อน:

- (1) พัฒนา “หลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพท้องถิ่น” (Local Competency-Based Curriculum)
- (2) จัดทำ “หลักสูตรอาชีพ Soft Power” เช่น ขนมไทยโบราณ ผ้าไหมบุรีรัมย์ และงานหัตถกรรมพื้นถิ่น
- (3) ใช้ระบบ DOLE Digital Learning Platform สำหรับสื่อและการเรียนรู้แบบออนไลน์
- (4) ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านโครงการ “Research to Learning Innovation (R2LI)”

3) **นำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา**

เป้าประสงค์: ประชาชนเข้าถึงการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ
แนวทางการขับเคลื่อน:

- (1) พัฒนา “ห้องเรียนดิจิทัลชุมชน (Digital Learning Space)” ทุกศูนย์การเรียนรู้
- (2) สร้างเครือข่าย “Digital Volunteer – จิตอาสาดิจิทัล” สนับสนุนการเรียนรู้ในชุมชน
- (3) ใช้ AI และ Big Data วิเคราะห์พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของประชาชน เพื่อวางแผนพัฒนาเชิงรุก
- (4) พัฒนาแอปพลิเคชัน “BRU Learn Connect” สำหรับการเรียนรู้และติดตามผลรายบุคคล

4) **สร้างและประสานความร่วมมือเชิงรุกกับภาคีเครือข่าย**

เป้าประสงค์: มีภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนการเรียนรู้ที่เข้มแข็งและยั่งยืน

แนวทางการขับเคลื่อน:

- (1) จัดตั้ง “ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้บุรีรัมย์ (Buriram Learning Network Hub)”
- (2) สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานท้องถิ่นในการพัฒนาทักษะอาชีพ
- (3) พัฒนา “ภาคีเครือข่ายชุมชนต้นแบบ” เพื่อขยายผลสู่ทุกอำเภอ
- (4) จัดระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของภาคีผ่าน Dashboard กลางระดับจังหวัด

5) **พัฒนาระบบบริหารจัดการให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล**

เป้าประสงค์: หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ

แนวทางการขับเคลื่อน:

- (1) ใช้ระบบ e-Office และ Smart Management ในการบริหารงาน
- (2) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศกลางจังหวัด (Buriram Learning Data Center)

(3) พัฒนาเครื่องมือ “Dashboard การบริหารผลสัมฤทธิ์ (Performance Dashboard)”

(4) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริการที่เป็นเลิศ

6) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกประเภท ทุกระดับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างมีความสุข

เป้าประสงค์: บุคลากรมีสมรรถนะสูง มีความสุข และพร้อมขับเคลื่อนองค์กรคุณภาพ

แนวทางการขับเคลื่อน:

(1) พัฒนา “DOLE Academy” สำหรับพัฒนาบุคลากรทุกระดับในจังหวัด

(2) ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัย วิจัยฐาน และนวัตกรรมการเรียนรู้ (Research & Innovation Competency)

(3) พัฒนาทักษะดิจิทัลและการสื่อสารสาธารณะสำหรับบุคลากร

(4) จัดระบบ Mentoring และ Coaching ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

7) ขับเคลื่อน “บุรีรัมย์ มหานครแห่งการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

เป้าประสงค์: บุรีรัมย์เป็นเมืองแห่งการอ่านและการเรียนรู้ที่มีชีวิต

แนวทางการขับเคลื่อน:

(1) จัดกิจกรรม “อ่านทั่วเมือง เรียนรู้ทั่วบุรีรัมย์” ทุกอำเภอ

(2) สร้าง “แหล่งเรียนรู้สร้างสรรค์ (Creative Learning Space)” ร่วมกับท้องถิ่น

(3) พัฒนา “ห้องสมุดมีชีวิตและมิวเซียมแห่งการเรียนรู้”

(4) สร้างวัฒนธรรมการอ่านผ่านสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์

ส่วนที่ 6

การขับเคลื่อนแผนการส่งเสริมการเรียนรู้
ของจังหวัดบุรีรัมย์สู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 6

การขับเคลื่อนแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์สู่การปฏิบัติ

6.1 ความเชื่อมโยงของแผนส่งเสริมการเรียนรู้กับแผนระดับต่าง ๆ

แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์ เชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2570 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ และแผนของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยยึดแนวคิด “Learning for Life & Work” เพื่อให้ประชาชนมีสมรรถนะในศตวรรษที่ 21

6.2 ระบบและกลไกการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

กำหนดระบบบริหารแบบบูรณาการ (Integrated Management System) โดยมี 4 กลไกหลัก

- 1) กลไกนโยบาย (Policy Mechanism): คณะกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
- 2) กลไกปฏิบัติ (Implementation Mechanism): ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ
- 3) กลไกสนับสนุน (Support Mechanism): ภาศึเครือข่ายการเรียนรู้ภาคเอกชน

และภาคประชาสังคม

- 4) กลไกติดตามประเมินผล (Monitoring Mechanism): ระบบ Dashboard

และรายงาน eMENSCR

6.3 บทบาทของหน่วยงานและสถานศึกษาในการขับเคลื่อนแผน

- 1) สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดบุรีรัมย์: วางแผนยุทธศาสตร์และบริหารจัดการเชิงระบบ
- 2) ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ: ดำเนินโครงการในพื้นที่ตามยุทธศาสตร์จังหวัด
- 3) ศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล: ผลิตหลักสูตร พัฒนาสื่อ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ

กลุ่มเป้าหมาย

- 4) ภาศึเครือข่าย: สนับสนุนงบประมาณ พื้นที่แหล่งเรียนรู้ และการร่วมผลิตสื่อหรือกิจกรรม

6.4 การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผน

ดำเนินการติดตามประเมินผลตามหลัก PDCA (Plan-Do-Check-Act)

- 1) รายเดือน – ติดตามผลเชิงปริมาณผ่าน Dashboard กลาง
- 2) รายไตรมาส – วิเคราะห์ผลลัพธ์และความก้าวหน้าในแต่ละยุทธศาสตร์
- 3) รายปี – ประเมินผลสัมฤทธิ์เชิงคุณภาพโดยใช้ตัวชี้วัดเชิงสมรรถนะ
- 4) ภายนอก – ประเมินผลโดยคณะกรรมการจากกรมส่งเสริมการเรียนรู้

6.5 ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ

- 1) การมีภาวะผู้นำและทีมงานที่มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน
- 2) การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน
- 3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง
- 4) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้
- 5) การสร้างแรงจูงใจและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร

6.6 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนในอนาคต

- 1) ควรพัฒนา “ระบบข้อมูลกลางด้านการเรียนรู้จังหวัด (Provincial Learning Data Center)” เพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลทุกอำเภอ
- 2) เสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลให้บุคลากรทุกระดับ
- 3) พัฒนาโมเดลการเรียนรู้เฉพาะพื้นที่ เช่น “Buriram Smart Learning District”
- 4) ขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและภาคเอกชน เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge - Based Economy)
- 5) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบ Infographic และ Dashboard เพื่อการสื่อสารสาธารณะ

สรุป

แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ของจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2568 – 2570 ฉบับนี้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนและสังคมของบุรีรัมย์ให้เป็น “มหานครแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต” สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 โดยเน้นการขับเคลื่อนร่วมกันของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “เรียนรู้เพื่อชีวิต – Lifelong Learning for All.”

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กระทรวงมหาดไทย. (2568). แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. 2566–2570) ฉบับทบทวนปี 2568. สำนักงานจังหวัดบุรีรัมย์.
- กรมส่งเสริมการเรียนรู้. (2567). แนวทางการจัดทำแผนส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด (พ.ศ. 2568–2570). กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการเรียนรู้.
- กรมส่งเสริมการเรียนรู้. (2567). คู่มือการขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการเรียนรู้.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.). (2567). หลักเกณฑ์และวิธีการขอมิและเลื่อนวิทยฐานะตาม ว.12 (พ.ศ. 2567). กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.ค.ศ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570). กรุงเทพฯ: สศช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567). รายงานสถานการณ์การศึกษาและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สพฐ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2567). รายงานผลการขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2567. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดบุรีรัมย์. (2568). ฐานข้อมูลระบบการเรียนรู้จังหวัดบุรีรัมย์ (Buriram Learning Dashboard). บุรีรัมย์: สกร.บุรีรัมย์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). สถิติจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2567. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). รายงานสภาการศึกษาแห่งชาติประจำปี 2566. กรุงเทพฯ: สกศ.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์. (2567). ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ด้านการศึกษาและการเรียนรู้. บุรีรัมย์: อบจ.บุรีรัมย์.
- องค์การสหประชาชาติ. (2015). Sustainable Development Goals (SDGs): Goal 4 – Quality Education. New York: United Nations.
- UNESCO. (2019). Global Network of Learning Cities: Implementation Guide. Paris: UNESCO Institute for Lifelong Learning.
- UNESCO Bangkok. (2023). Learning for Life and Work: ASEAN Framework for Lifelong Learning. Bangkok: UNESCO Office Bangkok.
- World Bank. (2024). Thailand Education Report 2024: Building Skills for the Future. Washington, D.C.: The World Bank.

